

Jana PATOVÁ, „Písek – město v lesích.“ Konstrukce historické paměti města Písku v letech 1918-1938. Bakalářská práce Historického ústavu FF JU, České Budějovice 2014, 71 strana včetně příloh.

Posudek oponentky

Předkládaná bakalářská práce je věnována snad nejpříznačnějšímu jihočeskému městu, mnohokrát reflektovanému literární a kulturní historií i všemi druhy umění od poezie přes hudbu po fotografii a film. Pískem se zabývala také řada kvalifikačních prací. Nicméně autorka si dokázala najít vlastní přístup i k tomuto tématu.

Prvním specifikem jejího vhledu je časové vymezení, jímž je meziválečné dvacetiletí, tedy doba z národnostního hlediska svobodná, eliminující předchozí příznačný rys vlasteneckého města s pokrokovým gymnáziem a jeho odbojně tvořivým studentstvem. Tím zajímavější je sledovat, jak právě tato tradice utváří základní sediment kolektivní paměti Písku v nové době s novými impulzy. Konstantou však zůstalo – a dodnes zůstává – jedinečné přírodní prostředí Písku, což má Patová neustále na paměti a na tuto skutečnost upozorňuje jak citací v názvu, tak průběžným osobním i badatelským zájmem o prolínání obou jmenovaných determinant historické paměti ve většině kapitol, zejména pak v typu pramene, jež zvolila jako nosný pro svůj záměr, totiž v turistických průvodcích Písku.

Autorka je velmi dobře vybavena metodologicky, její Úvod v tomto smyslu není obvyklou enumerací metod, ale znalým nástinem titulů, které ji inspirovaly a s nimiž případně může vést i polemiku (ad M. Myslivcová, s. 8).

Z výše řečeného vyplývá i sama struktura práce, v níž se po úvodní kompilaci historického přehledu odvinou dílčí prvky autorčiny konstrukce. Za velmi zdařilé považují zejména členění kapitoly Písek podle turistických průvodců. Rovněž v dalších samostatných kapitolách si Patová dokázala poradit i s kulturními „evergreeny“, jako je August Sedláček, Písek ve filmu (s vědomím, že nejde pouze o Měsíc nad řekou) či nostalgická nota vzpomínek na nezapomenutelné město studií.

Invenční je komparační pokus vybudovaný na dotazníku s 36 respondenty (číslo mohlo být pro názornost uvedeno i u tabulky v příloze), seriózní je rovněž závěrečné konstatování, že meziválečnou identitu Písku netvoří jeden, ale několik obrazů.

Bakalářská práce je napsána pěkným jazykem, bez chyb. Přílohy jsou rovnocennou součástí celku. Rozhodně splnila svůj cíl a přinesla několik nových aspektů pohledu na „město v lesích“. Splňuje i požadavky kladené na řemeslnou stránku historikovy práce. Jednoznačně ji doporučuji k obhajobě a hodnotím stupněm

v ý b o r n ě.

V Českých Budějovicích 8. ledna 2015

doc. Dagmar Blümlová, CSc.